

"Dobročinstvo je ljepota naravi, a grijeh je ono što se koleba u tvojoj duši i ne želiš da za to saznaju ljudi."

Nevas ibn Sem'an, radijallahu 'anhu, prenosi da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Dobročinstvo je ljepota naravi, a grijeh je ono što se koleba u tvojoj duši i ne želiš da za to saznaju ljudi." Vabisa ibn Ma'bed, radijallahu 'anhu, kaže: "Došao sam Allahovom Poslaniku i on mi reče: 'Došao si da pitaš o dobročinstvu?' Rekoh: 'Da!' Onda mi on reče: 'Priupitaj svoje srce; dobročinstvo je ono što donosi duševni mir i smiraj u srcu, a grijeh je ono što se koleba u duši i kruži u grudima. (To ti je grijeh) pa makar ti to ljudi odobrili i dozvolili.'"

[Lanac prenosilaca je slab.] [Hadis bilježi imam Ahmed]

Hadisom se dobročinstvo tumači kao lijep ahlak, što obuhvata sve što je opisano kao lijepa vrлина, bez obzira bilo u odnosima roba i Gospodara, roba i njegovog brata muslimana ili roba i drugih ljudi, muslimana i nevjernika. Ili to je ono što smiruje dušu, kao što se spominje u drugom hadisu. Dušu smiruje ono što je lijepo, bilo da se radi o djelima ili riječima, i bilo da je vezano za lijepo ponašanje ili nešto drugo. Grijeh je ono što se koleba u duši, i on je poput šubhe koja je sumnjiva, pa je bogobožnost da se ona ostavi i udalji od nje, kako bi se duša sačuvala od harama. Bogobožnost je da se sve to ostavi i da se osloni na ono što smiruje srce. Sve što tišti čovjekova prsa je grijeh, pa makar drugi govorili i da nije grijeh i ovdje se misli na čovjeka čija su prsa ispunjena vjerovanjem, a onaj ko daje odgovore to čini slijedeći svoje prohtjeve, bez oslanjanja na šerijatski dokaz. Ukoliko onaj ko daje odgovor ima šerijatski dokaz, onda je onome ko traži odgovor obaveza da to prihvati, pa makar mu prsa to ne prihvatala.

<https://sunnah.global/hadeeth/bs/show/4308>

